

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

Видав. видавничча спілка „ДІЛО“

Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10, II. пов. Кonto пошти, шкід. 143.322 Адреса для телеграм: „Діло“ Львів Нач. Редактор поштоматів 10—11 год. передполуднем. Реклама не приймається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно и коштує 4/20 зл. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Польщі 20 фр. фр., Італії 7/50 зл., Німеччині 7/50 зл., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунії 180 лей, Болгарії 7/50 зл., Австрії 7/50 зл. Лихтенштейну 1 зл.</p>	<p>В справі оголошень звертатися до Адміністрації. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 сот.</p>
---	--	---

Ланцюг союзів чи поневолень.

Кілька місяців тому якийсь американський філантроп розписав щедрі конкурс на твір: яким робом найкраще замирить світ. Кілька визначних публіцистів та професорів одержало грошовиту доларову нагороду. Виходило би, що обдумані проєкти були справді розумні.

А тимчасом європейські дипломати думають уже кілька літ над тою самою проблемою і ні один з них не покористувався позумними нагородженими ідеями. Європа нахилилася в стадії такого нервового подразнення, що промовляти їй до розуму не пора. Ось причина, чому всі нові мирові проєкти мають дещо з метод зітлого виховання: промовляють до серця або погрожують різкою. Ідея про міжнародний протокол підписаних солідарно всіма націями, які одностайно стали би на боці заатакованої держави — ідея величезна, але при нинішніх міжнародних взаєминах — сепаратистська. Ідея міцних союзів вернених проти держав, які не ухотять слушно-признати справедливості та розумності Версальського договору це погроза „березовою кашею“.

Важко повірити, щоби в теперішній європейській ситуації женецький мировий протокол приєднав собі всі потрібні підписи. Навіть колиб деякі держави поклали їх з мотивах хитрої дипломатії — дійсність не збереже його сили. Оперезати нині Європу ланцюгом союзів, так, щоби кожний нарід був у ньому невідірваним кільцем, це значить закріпити стан поневолення тих, що попавуть туди поневоли, чинильно. У Женеві обдумали схоластичний план такого ланцюга, вираховували ідеїну систему, з гебріями якої всі бушім-то згоджуються. Однак в розвитку суспільно-політичного життя не можна нехтувати фактами. А факти суперечать нинішній ідеїній солідарності.

І тому залишається інший шлях зміцнювання миру: поодиноких союзів між народами, які виходять з оборони власних спільних інтересів і йдуть до спільної мети. Вонажні воєнні союзники є абентежені тим, що їх інтереси перестали бути спільними. Франція каже „правду, що нині нема в Європі річниць між першорядними гарантіями і другорядними; забезпечити

собі західний фронт, не маючи підмоги на східнім, це дати себе залити водою з другого боку. І Англія міркує правильно, коли не хоче боронити позицій, які заздалегідь уважає пропашими, практично та ідеологічно. Вона стоїть на єдино-розумнім становищі, що єдиною запорукою європейського миру є праця в напрямку сотворення таких умовин, щоби вони сприяли атмосфері взаємного порозуміння. Ця посередня її роль має приневоляти з одного боку Францію, з другого Німеччину зійти зі своїх неприєднаних позицій.

Без полуди на очах.

II.

В об'єднаних комісіях конституційній і закордонних справ відбувся 24. ц. м. розгляд записки його 10. ц. м. конкордату. Виступав з висвітленнями промотор конкордату проф. Ст. Грабські, який закінчив свою промову такими похвалами в честь своєї і папи Пія XI:

„Порогозою (в справі конкордату) тривали лише 4 місяці — тоді, як середовище з Баварією тривало 4 роки, а з Румунією 3 роки. Тривали так коротко то що, що на шість для Польщі, теперішній план був передітих нущем у нас і шату спору — захв в свої руки, в наслідок чого теоретичний погляд тривав дуже коротко. Са. Отець проявив дуже глибоко почуття для Польщі і в цілому його розумінні нинішньої ситуації світа Польща повинна відократи велику роллю, як держава внутрішньо сильна. Це незвичайно обласнило порозуміння в тих ріках, яких пишувати було моїм обов'язком, а саме в ріках, що торкається задоволення держави повної лояльності з боку духовенства“.

Очевидно, коли мається на увазі заповнити повну лояльність духовенства супроти держави, то те задоволення торкається головно „чужоплемінного“ духовенства, а в першу чергу українсько-католицького. Як же проф. Грабські з недавнім монс. Ратті, а теперішнім папою Пієм XI, вирішили цю справу?

Перш усього відносно єпископів: Вибір архієпископів і єпископів належить до папи, але за згодою президента польської республіки. Якщо президент піднесе заміти політичної натури, то вибір стає наскрізь ілюзійним. Таким чином ви-

Ланцюг союзів повставатиме в Європі і поза нею, без огляду на доцільність праці Ліги Націй і без огляду на протести тих держав, які вважають себе єдино покликаними до плетіння його, силою останніх мирових договорів. Коли він має лишитись тріаким і забезпечити держави від нової війни, не може скластись з кільцею штучно нанизаних, неспосних з іншими. Найбільше таких кільце є нині на т. зв. сході Європи і одним з них, чинялим, є і наш нарід. Найкитрішше сплетені союзи не в силі вдержати ланцюга, якщо він одночасно має служити кордоном для держави і путями для вкинутих у неї силіміць народів.

Не підлягає сумніву, що кожну державу старасться мати лояльних достойників.

Духовні влади згідно з постановами канонічного права наляють уряди, функції і церковні бенедіції, однак тільки особам, „яких діяльність не є суперечна з безпекою держави“. Ця постанова торкається в першу чергу парафіяльних бенедіцій. Перед іменуванням пароха єпископ мусить звернутися до „компетентного міністра“ (не знати, хто є тим „компетентним міністром“, міністр віросповідь, чи міністр внутрішніх справ?), щоби встановити, що той не має проти кандидата ніяких замітів політичної натури. Коли таких замітів не передложено на протязі 30 днів, тоді може бути довершена номінація пароха. Але якщо заміти є, то тоді настає проволікання справи. На протязі трьох місяців міністр має діяти до порозуміння з єпископом і вирішити справу, себто єпископ мусить уступити в огляду на свою присягу. Та може най-тиса винятково апертій єпископ і не уступить перед міністерським натиском. Тоді справу рішає остаточно комісія, аложена з двох представників міністерства і двох духовних іменованих папою, тим самим папою, який має таке глибоке зрозуміння внутрішньої сили польської держави. Така приємна процедура же не тільки кандидата на пароха, але також вже заінстальованого пароха, скоро тільки влади республіки піднесуть проти даного духовного закиди щодо його діяльності, суперечної з безпекою держави.

борні права капітул зведено в нівець. Та із цього не кінець. Призначений єпископ мусить зложити на руки президента присягу вірності. Повний текст присяги обіймає собою арт. XII. Присяга торкається не тільки лояльності до держави і її конституції, не тільки пошанування встановленого уряду, хоч би він був найгірший, але єпископ мусить зложити, до того, щоби такий уряд шанувало та кож підчинене йому духовенство. Мало того! Єпископ мусить присягнути, що себе поставити поза рамки громадянського життя, а саме, що не буде брати участі в ніякому порозумінні, ані не буде присутній при ніяких нарадах, які могли би принести шкоду державі або погрозувати публічному порядку.

Гаку присягу мусить згідно з конкордатом зложити не тільки ново-іменованій єпископ, але також після ратифікації конкордату також теперішні єпископи.

„Безпека держави“! — який глибокий зміст, яка широка інтерпретація. І закиди проти діяльності священика, „суперечної з безпекою держави“ підносять не суд, ста-

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie, Pr. 118/25
w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sad
okregowy karow, jako Trybunal prawowey we
Lwowie, orzekl na wniosek Prokuratury Panstwowey, ze treść czasopisma „Dilo“ Nr. 28
(10.427) z dnia 20. II. 1925 r. w artykulach
pod tytułem: 1) „Hotyzy sered polski“ usier
miedzy słowami: „skodli“, a: „sprawy sławu-
twa, w tymże artykule usier miedzy słowami:
„inspekciow“, a: „jak miz usierm, w tymże
artykule usier miedzy słowami: „tych in-
spekciow“, a: „Wykorystowywanie, w tym-
że artykule usier miedzy słowami: „polaki
kakolw, a: „Suproty 10.420, w tymże artykule
usier miedzy słowami: „derlawnyh uia-
lowstw, a: „Tak zawojowywania w tymże
artykule usier miedzy słowami: „wykorysto-
wawnia chocz, a: „jaki misty, 2) „Nowyh
notatki „Lwoweja“ usier od przestaw notatki

do mów: „Ministry teper, w tejté notatce
usier po słowach: „tytze fabrykany“, do
konca artykułu zawiera znamiona ad 1) 2)
wystętku z § 3.0 uk. uznal dokonany 19. II.
1925 r. konflikt z za usprawiedliwioną i za-
rzadził zniszczenia całego nakładu i wydat w
misy § 493. p. k. zakaz dalszego rozpro-
szczania tego pisma drukowanego. Zarazem
wydaje się nakaz odpowiedzialnemu re-
daktorowi tego czasopisma, by orzeczenie
niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewyko-
nanie tego nakazu pociąga za sobą następ-
stwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17.
grudnia 1892 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863. t. j.
zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do
400 Zł. P. Lwów, dnia 22. lutego 1925.
(Pisane niewidzialnie)

Red. czas. „Dilo“ Pr. 120/25. W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej! Sad okregowy
karow jak Trybunal prawowey we Lwowie,
orzekl na wniosek Prokuratury Panstwowey,
ze treść czasopisma „Dilo“ Nr. 39 (10.422)
z dnia 21. II. 1925 r. w artykulach pod tytu-
łem: 1) „Szczegol pro nasze stanowysze do
Radianckoi Ukrainy“ zdanie miedzy słowami
w chwosti Moskwy, a: Tut ne zawayot, 2)
Tytal drugiego artykułu na stronie 2-giej i
usier w tymże artykule od poczatku do
słow: W swoim czasie, w tymże artykule usier
miedzy słowami: „niznorodnyj material, a:
I teper z dwuch, w tymże artykule zdanie
po słowach: widzajew z niczym, do konca
artykulu, 3) „Sekilny piebicyt“ zdanie miedzy
słowami: „kraiinku mowu, a: „Hawpisky,
w tymże artykule usier miedzy słowami:

z jakoju, a: choczai sparatizowaty zawiera
znamiona ad 1) i 2) zbrodni z § 65a) u. k.
ad 3) wystętku z § 30) u. k. uznal dokonany
20. II. 1925 konflikt z za usprawiedliwioną i
zarządził zniszczenie całego nakładu i wydat
w mys § 493. p. k. zakaz dalszego rozpro-
szczania tego pisma drukowanego. Zarazem
wydaje się nakaz odpowiedzialnemu re-
daktorowi tego czasopisma, by orzeczenie
niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewyko-
nanie tego nakazu pociąga za sobą następ-
stwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 18.
XII. 1892 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863 t. j. za-
rządzenie za przekroczenie na grzywnę do
400 zł. o Lwów, dnia 22. lutego 1925 r.
(Pisane niewidzialnie)

ліво, якби не могла рішиться, а який бік має перевертатися.

Рівночасно вітер дув в вітрила і лодка сунується по скелі зі справним скреготом та хрипотом. Вони бігли на перх, капітан перший. Він миттю орієнтувався в ситуації і зачав ще більше підносити вітрила, щоб одним наслідком урвон вітру лиходобути в цього місця. Рівночасно, як на даний знак, воначали показуватися на омані вітрильні і моторові лодки і всі взяли курс до нас. Жінка пана Кавалла пала перед ним на коліна і прохас його, закликаючи його на те, що їм обоєм святе, — чого є тут пошани для тої хамчини і тої почування, яке володіло тої панією К., повторити не можу, — щоб лишив вітрила і щоб дозві не рухав з місця; ніші прилягли і випають нас, треба лиш стяти на місці і почекати на нас, а так то знов він, казав, повелі лодку на певне і нову небезпечу. Але пан Кавалл, не пануючи нас собою, конкуз на неї, щоб і не мішалася і зійшла на дах.

Гордість запаленого моряка не зволяла, щоб він мав дати собі виритувати нішню; він хотів лиш вийти з халени, дарма, що це було получене з новою небезпечою. І хоча лодку стягнув і сказав, але зараз найхав на якесь капітанське тут уже поприлидили човни з усіх боків. Одна моторова лодка перша і лапнула на нас і поклаш динув. Хоча во берега ще було

Земля для селян.

Промова посла Андрія Пашука в польському сеймі
дня 19. лютого 1925 р.

(Докінчення.)

А хто ж має опікувати землею нашіх селян тих ліквідованих? Звичайний, прийнятий загальною спосіб поступання вимагає в таких випадках представників обох заінтересованих сторін. З однієї боку представники обшарників, а з другої представники покупців, тобто безземельних або малоземельних селян. Тим часом чинений проект передбачає в 23 ас. представників „більшої (понад 100 га) і меншої земельної власності“. Згідно з тим означенням у характері представників меншої власності зможе виступати і той, що має наприклад 50 або хоч би тільки 30 га, отже багачі селяни, якому належить на тому, щоб би вони не попустили до землі. В додатку законопроект не передбачає способу покликати тих представників. Цю справу вирішити щойно спільний розпорядок трьох міністерств: земельної реформи, скарбу і рільництва та державний дібр.

Та досить углублятися в подробиці проекту п. Конечського. Я мабуть не скінчив би, якщо бажав би розтлумачити точку за точкою того дивовижного законопроекту. Мета того проекту вже означена: не йде тут про правдиве розв'язання рільної проблеми, але про те, щоб дати послам, застаканним виборцями матеріал на те, щоб боротися своїми загрозами мандатами. Ясно, що атпасте мене: яку розв'язку проблеми пропонуємо ми?

На руки маюшавка ми зложили наш внесок у справі реформи земельних відносин шляхом виласнення поміщицької землі без викупу та передачі її селянам. Ось найважливіші точки цього внеску:

1. Приватна земельна власність покінши 30 га (30 моргів) підпадає цілковитому і негайному виласненню без ніякого відшкодування по поголошенню закону.

На виласнення громадських земельних комісій може бути вийнята з виласнення земельна власність понад 30 га, але не перевищує 60 га. Поділ земельних маєтків на українських і білоруських землях в колонізаційних цілях пожит осадників, а також догоняний з метою забезпечення перед виласненням заступити.

2. Виласнення приватне майно а також державні добра (скарби і донації), духовні, монастирські, церковні та парохіальні, добра релігійних громад, через національну духовну та монастирську добра акупи з усім живим і мертвим інвентарем переходять у розпорядження громадських і повітових земельних комісій.

3. Для проведення закону про виласнення землі та передачу її працюючому людові покликуються до життя громад-

ські, повітові, окружні та головні земельні комісії. Громадські комісії постануть шляхом загального вибору між селянами та обшарниками.

4. Назві землі є безплатні. При виласненні перше стасю мають всі ті, що працювали на виласненні просторах. На українській землі в Східній Галичині, на Волині, Подляшшю, Хмельщині а також на білоруських землях виключно плаво земельних назів прислуги місцевому безземельному та малоземельному населенню без ріжної національності. Ступінь малоземельності оголошати для кожної округи головна земельна комісія, беручи на увагу місцеві умови. Цю назву „визначують на основі закону громадської земельної комісії. Назві землі для всіх що не належать до ніякої з названих категорій, є незаконний і вважається за виласнений.

5. Ліси не підлягають ні виласненню ні поділові та не переходять у шлості на власність держави. Організація управи лісів а також спосіб заоскрощення населення в будівельний матеріал з державних лісів буде означена шляхом окремого закону.

Навешений внесок не удостоюється маршалком прийняти тому, що він неконституційний.

Не маю наміру полегзувати а п. маршалком, однак не можу не ствердити, що при нинішніх відносинах у очній при беззаперечному паніванні обшарників і капіталістів, таке розв'язання земельної проблеми неможливе. В державі такої господарської будови як Польща земельні справи є найважливішою суспільною проблемою. Розв'язання земельної проблеми в Польщі, тобто відлення селян землею, що є нині власністю обшарників, є рівнозначне з діловитим знищенням поміщицької класу.

А чейже поміщики є в Польщі найкраще zorganizованою класою, що розпоряджує рішучими впливами і має для своїх послуг весь державний апарат. Треба тому цілої наважності, як політичної обдумати польської ділви а в першу чергу ППС і „Визволення“ — щоб себе обшарниковати та оборудувати своїми ділами, що завдяки прогосуюванню якогось соціального закону можна буде провести його в життя. Земельну реформу навіть ухвалено не треба через те вважати за застаканний земельного голоду. Предложений урядовий проект вважало зі засадничих причин неможливим до прийняття. Відшкодування за землі для обшарників є великою несправедливістю та є рівночасно найкращим засобом для спараліжування земельної реформи.

Хто досі не прислав ще молідки на „Рідну Школу“ — зробити це негайно, бо настане на буде поміщений у списку молідки на „Рідну Школу“, який Головна Управа УПТ-а на дніх складає по громадам і повітам і оголошує в часописах. — Сенція „Рідна Школа“ УПТ-а, Ринок 10. II. пов.

ВІДГУКИ ДНЯ.

З моєї офіційної переписки.

4. 45. Львів 24. II. 1925.

Вископозважаний Паве Прокураторе!

Вже а дзвоні Ваша Милість не задержувала ніяк, що читав таке уважно „В чужку“, як політичні статті, та інші „Латяні справи“ а „Напруженому положенню“.

Кожний письменник (хоч би і приймав а голоду) є так само пухлик на пункт своїх творів, як добра мати на пункт своїх дітей: радіє як їх хвалить, а хвалюється як їх хтось ганить.

Але в письменника захопить ще один випадок: коли його твори збуваються історичною мовчанкою.

Він тоді скажеш з досади.

Саме в мене заходила небезпека такого стану, як шоб Ваша Милість не була прийшла мені а поміню.

Правда, час від часу і читачі, що платять за часопис, хвалить деякі мої фелетони, але ніколи не хвалить одного і того самого. Кожний з них має свій погляд на фелетони і дає зовсім протилежний погляд. Одному найбільшим лосі виласється „Лист Тугута“, другому „Затягнута“, третьому „Листи до Вашої Милості“. Ті що хвалить листи, не видно прихильники стріляння за плота, бо... ні а Вашої Милості, ні В. М. мене не бачать.

Я думаю що в класифікації фелетонів треба руководитися виробним смаком і латентно-оцінним оцінним Вашої Милості. Той фелетон є добрий, котрий має на собі найбільше білих місць! Тому найбільший з усіх був фелетон про кресоні немість, який по пензюрі не мав ні наголовка, ні змісту, ні підпису.

Не можу сказати, шоб і мій останній фелетон був кепський. Вже сам поголовок дав багато до думання, коли В. М. половину вичеркнули. Я досім не сподівався, коли писав „Пелло і Рал“, шоб друга половина може вилетіти. Вже скорше сподівався за першу, яка могла б робити певну аллюзію до певних відносин. Але слово „рай“? — не розумію... Хіба це може недопустиме а погляду політичного виховання? Дуже можливо! Бо як би ніякі почитали опис раз у моїх фелетонах, то зрештучували б напевно а такого вічного блаженства.

В такому разі остає ще тільки одна загалька: чому В. Милість сконфіскувати „?“. Таке собі поштане добре і дурне „?“. Воно нічого не означає, нікого не критикує, а служить тільки до визначення окремих слів та... до протиставлення двох поштів.

Всі школярі випакують його цілими мислами, всі газети і книжки переповнені ним, а навіть присудили конфіскації мають їх читати або й більше. І я сам досі вживаю його, не маючи поняття, що воно безбездарне для цілості хоч би якоїнебудь держави.

Але раз воно сконфісковане, — значить небезпечне, і я тепер, як тільки не буду мати темі, напишу два три метри „?“, а читачі однак дістануть бле місця...

Шкода решти сконфіскованих місць, а досім згідний а Вашою Милістю.

Прошу прийняти і т. д.
Галактій Чидка.

Пам'ятаймо! Рідна Школа — це наші рідні фортеці, це наші захисти у добі лихоліття!

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Конфіскація зчорашнього (43) числа „Діла“ здавала нас тому, що а способом вичеркнення ріжних уступів і речень зі статті про конкордат о. в. „Без полуди на очах“ виходить, наче би прокуратура ставала а обороні уні а супротив тим постановам конкордату, які мали зм'ягчати до повільної ліквідації уні! Незабавно а таля симпатія офіційного цензора...

— То се ймаже... У вчорашній новині про попередню конфіскацію повідом-

ОСТАННІ ВІСТІ.

Український університет.

„Слово Польське“ звідомляє, що після повороту мін. Тугута з Кракова, в Варшаві кружляли вісті, що справу українського університету подагоджено оконечно на конференції мін. Тугута з проф. Цолем. „Сл. П.“ зазначає, що на скільки могло справдити, справа не зайшла так далеко, шоби можна говорити про її подагоду. Вкінці звідомляє „Сл. П.“, що в наближених днях має прийти до Варшави Смаль-Стоцький для ведення переговорів у справі українського університету.

Дискусія над експозе мін. Сішинського.

Комісія загр. справ польського сейму 25. II. вела дальшу дискусію над експозе мін. загр. справ Сішинського. М. и. пос. Васильчук зазначив, що дискусія не вичвила ніяких нових думок, гельсінгфорська конференція була малим кроком противники посуненню СРСР. на Далекому Сході. Москва завдає ки союзаві з Японією вдарити в найслабші місця Англії й Америки. Центр політики перенесеться до Європи. Іде про напружену політику Лондон-Вашінгтон-Москва. Дорога ця наразі йде через Варшаву. Розвиток Польщі не може послідувати без східних ринків, а шлях до них йде через українське й білоруське питання. Антагонізм між Харковом і Москвою зріє. Розвиток мусить йти по лінії незалежних українських змагань. Мін. Сішинський у відповіді заявив, що синтезово польської політики є мир. Гарантійний договір,

який забезпечив би границі Франції, Польщі прийняла би радо. До праць, що є ознакою мирної тенденції Польщі, слід зачислити конкордат. Цей конкордат високо демократичний і сойм ратифікуючий його, матиме за собою дуже багато віруючих. З розмов із урядом СРСР. виходить, що хоче вести мирну політику.

Англія за зміною зах. границі Польщі.

Пос. до нм. парламенту Геч у статті в „Дер Таг“ заявив, що англійський кабінет задумує на вересневому пленарному засіданні Союзу Народів внести предложения для зміни східної границі Німеччини.

Ратифікація рад.-яп. договору.

Японський парламент прийняв закон про ратифікацію радянсько-японського договору, ратифікованого вже президентом ЦІК.

Повстання в Курдистані.

Повстання в Курдистані поширюється. В 12 вілетах адовж перської границі проголошено стан облоги. Шейх Саїд, провідник повстання, а прокламації домагається автономії для Курдистану і повної свободи вибору каліфа. Турецькі часописи зазначають, що курдський рух підпомагають великодержави, яким залежить на ослабленні Туреччини.

Землетрус у Бельгії.

В бельгійській провінції Лімбург підчас землетрусу було ушкоджених багато домів. Люде а жаху вмирали на удар сепца. В Англії великі бурі а градом.

Зі спорту.

Загальні Збори Українського Спортивного Т-ва „Україна“ відбулись 15. березня 1925 (а не 1. березня, як помилково було оголошено) о год. 11. перед пол. в поміш Сокола-Батька, вул. Руська ч. 20. з слідуємим порядком денним:

- 1) Відчитання протоколу з попередніх заг. зборів.
- 2) Звіт уступаючого Видлу.
- 3) Звіт контрольної комісії.
- 4) Вибір нового Видлу.
- 5) Внески і запити.

ЗА ВИДІЛ:

О. Васюта В. Решетилович
голова. секретар.

далеко, але ми вже чули, що це є получення з сущого і що ми вже акротовані. Якійсь милий спокій оторнув нас. По стільки пригодах, стільки муках, стільки розчаруваннях — якіш станемо на суші! Скільки разів ми загладали смерті в очі! Тепер це все за нами і ми належимо знов до людей.

З моторової лодки пересівся до нас лошман і вилою рукою попровадив нашу лодку на місце глибше і безпечне. Пливемо до пристані. Мабуть по двох-трьох годинах плавання ми найшлися в обсягу самоїж пристані. Ранне сонце освітло велетенські гранітові забудування, які своєю оригінальністю дивували нас. Два на жовто помальовані гідроплани опускалися то в воду, то підносилися знов у воздух і додавали більшої принадності цілій місцевості. Наплили чотири чудові, білі як голуби, великі вітрильники; перший далеко на переді, а інші три разом за ним. З першого розходилася прегарна мелодія оркестри. Це шкільні кораблі, пояснював нам лошман, — які а учениками із військовою музикою випливали на прогулку. Там адалося, що ми в якімсь затворанім краю або що ми слухаємо якої Сайки. Пані Тренівіч розпалався з радості і влада з обійми пані Тешнер, якої була нерозлучною товаришкою.

(Продовження буде.)

3 друкарні Видавничої Співки. Підруч. Підруч. Ринок. 10